

когато грубия материализъмъ царувалъ почти на вредъ отъ една страна и, съ религията си служали като срѣдство за земно величие и слава, даже нейните главни прѣставители, отъ друга. Поради това тѣхния животъ и тѣхната дѣятелност сѫ билъ до нѣма-икаждъ мѫжни. Святитѣ братя сѫ билъ братя не само по плътъ и кръвъ, а и по чувства и по мисли. Тѣ сѫ се различавали единъ отъ другъ само по стѣпенъта на образованіето си и до нѣгдѣ на характерътъ си – св. Кирилъ е билъ по образованъ отъ св. Методий и той, като по рѣшителъ и смѣлъ отъ него, е повелъ кракъ въ просвѣтителната дѣятелност и на двамата; св. Методий е билъ по малко образованъ, но все пакъ толкова искренно прѣдаденъ на работата, колкото и братъ му св. Кирилъ: Той е вървѣлъ неустранимо наспоредъ съ него прѣзъ тръни и бодили, урви и долини, рѣки и планини, къмъ еднаждѣ вѣтата отъ тѣхъ на око високоблагородна и наистина свята цѣлъ.* Цѣлия тѣхинъ животъ доказва, че тѣ

Въ икона 10-й отъ Акатистътъ имъ, тѣ се сравняватъ съ Соломона по мѫдростъта си, съ Антония великий по въздържанието си и молитвите си, съ св. Василия великий и св. Ив. Златоуста по сладкодумството си, съ Иосифа по цѣломѫдрието си, съ Давида по незлобието си (чистосърдечието си), съ прор. Илия по ревностъта си за вѣрата въ Бога, съ апостолитѣ Павла и Иоанна по любовъта си къмъ Христа, съ прор. Даниила и тритѣ отрока по неустранимостъта си въ дѣлата си за славата Божия. А въ икона 11-й се казва: Радвайте се (святи бра-